

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	3512010252
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3512010252.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému A. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2013 v Bratislave dovolanie obvineného A. C., podané prostredníctvom jeho obhajcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. marca 2013 sp. zn. 23 To 23/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1 T 132/2012 z 9. januára 2013 bol obvinený A. C. uznaný za vinného z vyššie označeného obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby, najneskôr od konca decembra 2011 do 02.03.2012, kedy bol obžalovaný zadržaný políciou a následne vzatý súdom do väzby, si na rôznych miestach okresu Nové Mesto nad Váhom od viacerých osôb pod prezývkou „N.“, neoprávnene kúpou zadovažoval pervitín a marihuanu, ktoré u seba prechovával a následne na rôznych miestach v Novom Meste nad Váhom, na základe vopred dohodnutých telefonických alebo osobných stretnutí, za účelom zisku predával presne neustálenému počtu osôb pervitín zväčša v sume 10 € za jednorazovú dávku alebo marihuanu minimálne však S. C. pervitín a marihuanu, A. S. pervitín a marihuanu a uvedené drogy odplatne, ale aj bezodplatne sprostredkoval B. S., B. E., A.B., Z. N. a A. D., pričom dňa 02.03.2012 obžalovaný neoprávnene prechovával 2 ml plastovú striekačku so zataveným koncom, s obsahom prášku bielej farby naplnenej po 1 dielik s hmotnosťou 104 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou 73,3% hmotnostných metamfetamínu, pričom uvedené množstvo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom pervitín (účinná látka metamfetamín) je zaradený v

zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov do II. skupiny psychotropných látok a konope je zaradená v zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov do I. skupiny omamných látok.

Bol mu za to uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na 8 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Ďalej mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní troch rokov, povinnosť hlásiť sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v určených lehotách u probačného a mediačného úradníka. Podľa § 83 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd vyslovil zhabanie vecí nájdených a súvisiacich s trestnou činnosťou a to sklenenej žiarovky a malej sklenenej fajky a podľa § 73 od. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, v ktorom popieral, že by skutok spáchal závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., na viacerých osobách. Drogy si zadovážoval len pre svoju potrebu, pričom svedecké výpovede považoval za účelové, motivované snahou neprezradiť svojich dodávateľov. Poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkov na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní a na rozpornosť časových údajov, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku a v koľkých prípadoch. Preto sa domáhal zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia mu vecí na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd upravil právnu kvalifikáciu skutku a uznal ho za vinného iba v zmysle ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a uložil mu miernejší trest.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 13. marca 2013 sp. zn. 23 To 23/2013 odvolanie obvineného A. C. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený A. C. prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie, ktoré slovné oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., to znamená, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že podľa jeho názoru nie je možné stotožniť sa s rozhodnutím odvolacieho súdu, najmä z toho dôvodu, že čo sa týka výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, svedok B. E. vo svojej výpovedi uviedol, že nikdy od obžalovaného nekúpil drogy, nevedel, že drogy predáva, len si to myslel. Pokiaľ sa týka jeho výpovede v prípravnom konaní, pred vyšetrovateľom polície uviedol, že ten to rozprával a on iba prikyvoval.

Ďalej poznamenal, že svedok N. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že užil len pervitín, no obdobie kedy to malo byť nevedel uviesť a že si ho kúpil od obžalovaného iba raz a nič mu to nerobilo. Taktiež uviedol, že bolo preukázané, že sms-kou ponúkal obžalovanému marihuanu.

Svedok A.B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vôbec si nepamätá, čo vypovedal v prípravnom konaní, od obžalovaného kupoval drogy pred svojim liečením. Na základe vykonaného dokazovania a predložených dôkazov obhajobou vyplynulo, že obžalovaný nemohol predávať drogy svedkovi od júna 2011 do decembra 2011, pretože v tom čase sa nezdržoval na Slovensku. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento svedok nevypovedal pravdivo, pretože ako bolo preukázané, bol hospitalizovaný na psychiatrii v Pezinku ústavnou formou, z titulu užívania drog a taktiež voči nemu bolo za obdobnú trestnú činnosť na Okresnej prokuratúre v Piešťanoch podmiennečne zastavené trestné stíhanie. Podľa obvineného z uvedeného jednoznačne vyplýva, svedok vypovedal účelovo, aby sa vyhol trestnému stíhaniu voči svojej osobe.

Podľa obvineného taktiež nebol odstránený rozpor, ktorý namietala obhajoba, ani výpoveďou svedka N. Z., z akého dôvodu, ak svedkyňa U. P. podala trestné oznámenie na svojho syna, bolo vedené trestné konanie proti obžalovanému a nie aj proti tomuto svedkovi. Z jej výpovede vyplynulo, že jej syn je konzumentom drog, ale aj drogy predáva. Taktiež sa súdy nevysporiadali s tou skutočnosťou, že zo

znaleckého posudku (ktorý sa nenachádza v trestnom spise) sp. zn. PPZ KEV - BA - XP - 2011 vypracovaného dňa 14.02.2012 vyplynulo, že bolo zistené, že na zaistených veciach sa nachádzali stopy po droge, pričom toto oblečenie nepatrilo obžalovanému, ale svedkovi U..

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený sa zaoberal obsahom výpovedí svedkov A. D., A. S. a S. C..

Uviedol, že svedok A. D. na hlavnom pojednávaní nevedel uviesť, či a kedy kupoval drogy od obžalovaného. Ďalej uviedol, že si svoju výpoveď z prípravného konania neprečítal a že vyšetrovateľ tam mohol hocičo napísať.

Pokiaľ ide o svedka A. S., k tomu poznamenal, že svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že vôbec nevie, že obžalovaný predával drogy a kúpil si od neho iba jedenkrát a to asi pred 4 rokmi.

Čo sa týka svedka S. C., obvinený v dovolaní upriamoval pozornosť na to, že svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie, či obžalovaný predával drogy, avšak párkrát si dali spolu, nikdy mu za drogu nezaplatil.

Obvinený je toho názoru, že súdom prvého stupňa a následne i odvolacím súdom zistený skutkový stav, najmä pokiaľ ide o ods. 2 skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Tr. zák. nebol vyčerpávajúco logicky hodnotený z toho pohľadu, že sa obvinený mal dopustiť spáchania skutku na viacerých osobách. V zmysle výkladového ustanovenia § 127 ods. 12 Tr. zák. sa viacerými osobami rozumejú najmenej 3 osoby.

Súčasne poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikát Krajského súdu v Žiline č. 14/2011, podľa ktorého sa pri dávkach marihuany skúma nielen hmotnosť, ale aj prítomnosť THC (Tetrahydrocannabinol - THC) pričom ani v prípravnom konaní, ani na hlavných pojednávaniach sa takéto zastúpenie THC neskúmalo a z tohto dôvodu nie je možné stanoviť, či by sa to mohlo považovať za jednorazovú dávku, ktorú mal obžalovaný predávať. Taktiež na posúdenie obvykle jednorazovej dávky psychotropnej látky sa vyžaduje, aby už v rámci dokazovania v prípravnom konaní bolo zistené, či táto látka je omamnou (psychotropnou) látkou, a taktiež je potrebné skúmať koncentráciu tejto látky. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatelovi takéhoto skutku (bez zistenia koncentrácie účinnej látky) teda nepostačuje iba fakt, že sa táto látka nachádza v zozname omamných alebo psychotropných látok.

Podľa obvineného došlo v tomto smere pri rozhodovaní súdu k pochybeniu, pretože sa súd s touto skutočnosťou nevysporiadal.

Obvinený vyslovil presvedčenie, že z vykonaného dokazovania, najmä na hlavných pojednávaniach výpoveďami svedkov, ktorí jednoznačne popreli, že by od obžalovaného kupovali drogy, nebolo preukázané spáchanie trestnej činnosti takýmto závažným konaním. Z tohto pohľadu je podľa obvineného zrejmé, že súdy prvého a druhého stupňa dôsledne nevyhodnotili z tohto hľadiska preukázanie subjektívnej stránky konania obvineného, čo sa týka spáchania trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 Tr. por. porušenie zákona v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom. Vo

vyjadrení poukázal na to, že súdy sa dostatočne zaoberali dôkazmi, ktoré preukazovali podstatné okolnosti dôležité pre posúdenie skutku tak, ako k tomu došlo v danom prípade. Rozsiahle dokazovanie bolo vedené na preukázanie existencie pervitínu, ako aj marihuany, ktoré boli predmetom trestnej činnosti obvineného, ako aj k účinkom látok, ktoré obvinený či už odplatne alebo bezodplatne poskytoval konečným konzumentom. V zaistenej zatavenej injekčnej striekačke s bielym kryštalickým materiálom bol preukázaný pervitín.

Poukázal na to, že rozsah jednorazových dávok drogy je právne významný pre subsumovanie skutku ako trestného činu podľa ustanovenia § 171 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., resp. § 172 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., pre ktoré nebol obvinený uznaný za vinného.

Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje prokurátor za založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku, na základe správneho použitia hmotnoprávneho ustanovenia, a teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný. Preto navrhol dovolanie obvineného A. C. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného A. C. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V predmetnej trestnej veci dovolanie obvineného A. C. nenapĺňa ním uvádzané dovolacie dôvody.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že sa fakticky v ňom len formálne odkazuje na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V skutočnosti sa obvinený domáha toho, aby na základe iného hodnotenia dôkazov, čo je zrejmé z jednotlivých pasáží odôvodnenia dovolania, v ktorých obvinený rozoberá dôkazy, poukazuje na rozpory vo vykonaných dôkazoch, sám ich ináč hodnotí, než ako ich hodnotili súdy prvého a druhého stupňa. Obvineným bol vlastne urobený iný skutkový záver, než k akému dospeli vo veci konajúce súdy a síce v základnej predstave obvineného taký, že nie je preukázaná tá skutková okolnosť, že by sa dopustil činu na viacerých osobách, teda závažnejším spôsobom konania.

Zvýrazniť treba, že aj otázka subjektívnej stránky trestného činu i otázka, či došlo k spáchaniu činu na viacerých osobách, spadá do rámca skutkových záverov. Tieto závery urobil súd prvého stupňa a krajský súd sa s nimi stotožnil z dôvodov, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol. Dovolací súd je pritom viazaný skutkovými závermi súdov prvého a druhého stupňa, nemôže ináč hodnotiť dôkazy tak, ako to pertraktoval obvinený v dôvodoch svojho dovolania. Jeho predstava o skutkových záveroch je na základe toho ako on hodnotil dôkazy iná, než je záver súdov prvého a druhého stupňa. Pritom, ako je vyššie uvedené, ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. jasne prikazuje, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Skutok, ako je opísaný v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, bolo možné kvalifikovať tak, ako urobil tento súd a ako to svojim uznesením uzavrel krajský súd, keď zamietol odvolanie obvineného zjavne napádajúce rozsudok okresného súdu v podstate aj z tých istých dôvodov, o ktoré oprel svoje dovolanie. Z toho je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania, o ktoré ho obvinený opieral.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preto bolo rozhodnuté tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.